

LAGT TIL RÆTTIS: Rólant Waag Dam

Einki summer

SUMMARID GONGUR MÓTI **ENDANUM** OG ØLL TEY STÓRU **TÓNLEIKATILTØKINI** ERU **AV**. NÝGGJA TILTAKIÐ **VOXBOTN**, GI, Ó12 OG **SUMMARFESTIVALURIN** HAVA **VERIÐ**, OG **TÚSUNDTALS** FÓLK HAVA **VITJAD** OG **UPPLIVAD** HETTA. **TEIRRA** MILLUM UMMÆLARARNIR **NIELS UNI DAM** OG **UNI LEITISSTEIN HANSEN**, SUM HER **META** UM ÁRSINS **TÓNLEIKASUMMAR**

Uni Leitisstein Hansen

Hvat heldur tú yvirskipað um tónleikasummarið í Føroyum í ár?

Tað hevur verið eitt lakari eitt av slagnum. GI Festivalurin lovaði rættiliga fitt, men mjørkin tók tað mesta, hóast har vóru fleiri góðar konsertir. Kapten

Röd var ræðuliga feitur. Summarfestivalurin var tónlistarlaga heldur køvisligur, hóast Ronan Keating hevði eina fína konsert og TV2 tað sama, men tað eru ikki konsertupplivingar, eg fari at minnst serliga væl. Hóast ólavsøkukonsertin nærmast druknaði í regnum, so haldi eg faktiskt, at tað vóru fleiri rættiliga finar konsertir hetta kvøldið, serliga kongarnir úr Swangah Dangah. »Millumfingurrapp«, »Gentan er farlig« og »Úr bygd í bý« fóru reint inn hjá gestunum, ið fyri tað mesta vóru millum 13-18 ár. Men summarið endaði væl við sigrinum hjá Hamferð í Wacken Metal Battle. Tað telur upp.

Hvat heldur tú sum heild um tónleikatilboðini, føroyingum hava staðið í boði í summer?

Tað hevur verið eitt javnt ár, ið mun til onnur, vit hava upplivað. Avlýsingarnar hjá GI trektu tenn úr á tí frontinum.

Hvør var eftir tínum tykki besta tónleikaupplivingin í Føroyum í summer?

Kapten Röd á GI festivalinum var ólukksálaga góður.

Hvat var mest positiva yvirraskils í summer?

Swangah Dangah á ólavsøkukonsertini. Og Ronan Keating á Summarfestivalinum. Hann var fínur.

Hvat var størsta vónbrotið?

Avlýsingarnar á GI, for ólukkan. Maggio, Grant og Christensen

Hvat heldur tú um nýggja tiltakið Voxbotn í Havn?

Voxbotn hepnaðist væl, tí veðrið var so mikið gott, og Vágsbotnur telist millum hugnaligastu blettir í landinum. Tónleikaliga var ikki nógv at skriva heim um, serliga tí ljóðið var undir alt lágmark. Har var einki skil á. Skráin var okay, men ljóðið leyp so mikið nógv saman, tá eitt nú Týr spældi, at eg hevði ilt við at taka dagar millum lögini. Nakað annað, ið má hyggjast upp á til komandi ár, um Voxbotn verður aftur, er trygðin. Tá Medina spældi kendist tað ótrygt at standa frammanfyri pallin, tí tey ungu vildu fram, og tey vóru full og skuldu bara fram. Har vóru ongar girðingar, og økið er ordiliga innilokað við húsum og sjónum, so um panikkur kom í, so kundi vandi verið á ferð. Serliga tí, at nógv av teimum, ið vóru til Medinu, vóru børn. Eitt hugskot hevði verið at gjørt Skálatrøð partur av økinum, evt. havt tveir pallar. Annars hevði eg ein super dag á Voxbotni, og tað var feitt at ganga og vála inni og út úr vertshúsunum á staðnum millum konsertirnar.

Hvat heldur tú um ársins útgávu av GI?

Avlýsingar merktu GI nógv. Tað var eitt skot fyri bógvinn, men fyriskiparnir loftaðu støðuni væl. Men tað var so ræðuliga órimiligt, at veðrið vildi so illa til. Annars var talan um ein góðan festival, tí GI er meira enn tónleikurin. GI er hugni, nærleiki og kærleiki, og tað er bara altíð feitt at vera í Gøtu. Men tað kemst ikkiuttan um, at avlýsingarnar gjørdur, at ársins festivalurin ikki verður ein, eg fari at minnst serliga væl fyri tað tónlistarlaga. Men eg hugnaði mær, sum altíð, og tað er deiligt at uppliva, at GI er komið í tryggjar karmar eftir at festivalurin varð koyrdur í ein grunn. Í dag stendur øll Gøta saman um festivalin, og tað er í grundini sum eitt av GI-undangongufólkunum, Beinta Gregersen, segði: »Tað eru tey gomlu, ið hava tikið við fyriskipanini.« Tað merkist á GI, at fólk sum Janus Rasmussen, Oluffa Joensen og Sigvør Laksá er við í fyriskipanini. Gott í tykkum.

Hvat heldur tú um nýggju útgávuna av ólavsøkukonsertini, Ó12?

Regnið legði fót fyri ólavsøkukonsertina í ár.

Og eg tími ikki hatta við, at hon var okkurt nýtt og Ó12 og alt hatta har. Hatta var og verður ólavsøkukonsertin, punktum. Annars var skráin í grundini fín, og eg hoyrði nógvar finar konsertir, hóast regnið gjørdi tað køvisligt fyri øll. Serliga Swangah Dangah-konsertin var feit.

Hvat heldur tú um ársins útgávu av Summarfestivalinum?

Skráin var ov tunn, stutt og greitt. Tað koma 10.000 fólk á Summarfestivalin, ið tey gjalda millum 500 og 1000 kr. hvør, og tað forpliktir fyriskiparnar til at gera okkurt ordiligt, haldi eg. Fyriskiparnir hava snøgt sagt inntøkurnar til at seta saman eina super feita skrá, men fóðra gestunum ár eftir ár við Dynamit, Frændur, Divaz og Ólavur Prestley & his Dirty Ragrats. At gestirnir lata sær hetta lynda, er so nakað heilt annað, men eg haldi ikki, at tað er gott nokk. Høvuðsnarvið í ár, Ronan Keating, var fínur, men eg kundi hugsað mær, at fyriskiparnir komandi ár hugdu út um hendan Westlife/ Boyzone-alheimin, teir tykjast fangaðir í, tá teir skulu finna høvuðsnarvið. Eg kundi hugsað mær at hoyrt super poppbólkin KEANE í Føroyum, so eg bjóði fyriskiparunum av Summarfestivalinum av: Gev mær KEANE komandi ár! Annars hepnaðist Summarfestivalurin super væl. Væl fyriskipaður, veðrið var super og so eru klaksvíkingar bæði blíðir og týðir. Gott ball.

Hevur tú nakað ynski til tónleika-summarið í Føroyum næsta ár?

Jú, har eru nóg. Eg kundi – sum nevnt – hugsað mær at hoyrt bretska poppbólkin KEANE, amerikanska soulsangaran Lee Fields, ið eg hoyrði á Roskilde festivalinum, danska rokkbólkin Kellermensch og svensku Kent. Í grundini eru skítfullt av donskum nøvnum, ið eg ikki begrýbi, at vit ikki sleppa at hoyra í Føroyum javnan. Her hugsí eg um WhoMadeWho, Turboweekend, The Floor Is Made Of Lava, I Got You On Tape, Blue Van og Asteroids Galaxy Tour, fyri at nevna nøkur. Og so er tíð upp á, at hasir javarnir Bjørk og Sigurrós koma at vitja landið.

